

Lovagok. Ha az ember hallja, vagy megpillantja ezt a szót, azonnal gyönyörű paripákon száguldozó, csillogó páncélba öltözött, hősiesen küzdő, önfeláldozó harcosok jutnak az eszébe. Párbajok, lovagi tornák, ütközetek, kalandos lovagregények és romantikus, karesú tornyú lovagvárak. De vajon milyen volt a valóság? Mit kellett tudnia, mihez kellett értenie egy igazi középkori lovagnak? Ezekre a kérdésekre ad választ a Corvina Kiadó könyvújdonsága, a *Lovagok – A középkori harcos nem hivatalos kézikönyve*.

A tavalyi nagy sikerű *Szamurájok – A japán harcos nem hivatalos kézikönyve* után igazi európai témával folytatódott a sorozat: Michael Prestwich könyve az érett középkor lovagvilágába vezet be, időhatárait 1300 és 1415 közé téve. Ekkor zajlottak a legfontosabb összecsapások a skótok és az angolok, illetve a franciák és az angolok között (utóbbi a százéves háború első szakaszának keretei között), de folytak mór- és arabellenes, illetve eretnekek elleni hadjáratok is. Közben pedig virágzott az érett középkor lovagi kultúrája: ez volt a trubadúrlíra és a lovagregények, valamint a bizarrul gótikus burgundi divat (a szarvra emlékeztető fátylas főkötők, a henninek, a turbánszerű férfifejékek és a méterhosszúságú cipőorrok divatjának) legszebb időszaka. Van tehát miről írni, a szerző pedig meg is teszi: könyvét lapozgatva odaképzeltjük magunkat a 15. század nemesifjai közé, akik azért veszik kezükbe e (nem hivatalos) kézikönyvet, hogy egyszer majd kiváló lovagok legyenek.

